

Umsögn um 176. mál frá Efnahags- og viðskiptanefnd Alþings - frumvarp til laga um breytingar á erfðafjárskatti, nr. 14/2004

Samtök skattgreiddenda leggjast eindregið gegn samþykkt þessa frumvarps.

Jafnframt er ástæða til að furða sig á því hvaða siðferðilega rétt flutningsmenn telja sig hafa til tekna og eigna fólks sem fallið hefur frá umfram lögerfingja. Eina réttlæting þessarar auknu skattheimtu virðist vera að koma í veg fyrir „auðsöfnun“. „Enginn á tilkall til þess að sá sem hann stendur til arfs eftir láti eftir sig eignir í dánarbúi sem komi til skipta milli erfingja. Í lifanda lífi er hvejrurum og einum frjáls ráðstöfun eigna sinna í samræmi við lög og reglur.“ segir í greinargerð og þannig gefið til kynna að hafi hinn látni ekki ráðstafað eignum sínum fyrir andlát þá geti viðkomandi sjálfum sér um kennt að ríkið læsi krumlum sínum í þessar eignir. Hér virðist því nánast gert ráð fyrir að flestir þekki dánardægurt sitt og séu annars sáttir við að ríkið hirði eignirnar !

Þá virðast flutningsmenn ekkert hafa hugleitt hversu alvarlegar afleiðingar þessi skattheimta hefur á t.d. fjölskyldufyrirtæki, og þá sérstaklega við t.d. skyndilegt fráfall eigenda. Eignaupptaka ríkisins mun þannig valda verulegum skaða fyrir mörg slík fyrirtæki og gera kynslóðaskipti erfið. En kannski er tilgangur frumvarpsins að koma öllu að lokum undir ríkisrekstur.

Hvað er það sem færir þingmönnum „rétt“ til að eigna sér sífellt stærri hluta eigna og tekna einstaklinga í samfélaginu? Er það svo að flutningsmenn telji sig betur færa til að ráðstafa eignum þeirra sem falla frá en erfingjum þeirra? Og hafa flutningsmenn ekki gert sér grein fyrir því að þeir takmarka mjög hvata til sparnaðar og umhyggju fyrir næstu kynslóðum með þessu? Reyndar væri nær að fella niður erfðafjárskattinn með öllu. Ekki þyrfti meira til en að spara ýmis útlát sem ekkert hafa með velferðarkerfið að gera eins og t.d. stuðning við þing- og stjórn málaflokka og ótal stofnanir hins opinbera sem ekkert hafa að gera með eiginlega velferð borgaranna að gera.

Reyndar virðist frumvarpið allt vanhugsað og byggt á hreinum pópúlisma, og fjárhæðarmörk dregin upp úr hatti. Og flækjustigið margfaldað ásamt því að augljóst verður að hvati til undanskota margfaldast. Og þeir hafa best tækifærin til slíks eru þeir sem mest fjárráð hafa. Þannig mun frumvarpið jafnvel virka sem algjör andstæða þess sem ætlað er.

Virðingarfyllst,

Skafti Harðarson